

TIDSKRIFT FOR
MORALISK
UPPRUSTNING
NR 6
1975

ny värld i bild

TIDSKRIFT FÖR
MORALISK UPPRUSTNING

Utkommer en gång i månaden

Utgives av IDÉ och KULTUR
Sveavägen 34 6 tr
111 34 Stockholm
Tel 08/ 10 34 56

Nr 9 – 1975

I redaktionen
Finn Harald Wetterfors
Jan Franzon
Gunnar Wieselgren
Lennart Sjögren, ansv utg

Nordiska medarbetare
Einar Engebretsen och
Eva Rille Hanssen Norge
Keld Jørgensen, Danmark

PRENUMERATIONSPRIS
per kalenderår (12 nummer)

Sverige kr 30 -
Postgiro 70 61 90 - 6

Finland mk 25 -
Postgiro 11 20 95 Helsingfors

Lösnummerpris kr 2 50 mk 2

© NY VARLD I BILD

Tryck Br Tengs Oslo

Vägen till samvetet

Inte bara den enskilde utan också samhället lider idag av bristen på stillhet. Från ett ovanligt håll, nämligen från filosofen Herbert Marcuse, som var ett slags andlig ledare bakom 60-talets studentrörelse, kommer orden «Inget fritt samhälle utan stillhet». Man skulle nästan kunna säga att buller befördrar människans utveckling till en kollektivarelse, medan stillheten får de individuella egenskaperna att vaxa.

Men för att idag verkligen finna stillheten behövs ett viljebeslut –

När dodandet av samvetet bereder väg till underkastelse under andra människors och krafternas herravalde är skolning i att lyssna till samvetets röst en förutsättning för en verkligen fri samhällsordning. Här ligger också den enda realistiska möjligheten att utan yttre tvång öppna dörren till andra raser och klasser för människor, som bara tankar på sig själva, sin egen ras och klass –

Massan av skakande bilder av hungrande människor tycks nämligen inte längre kunna bryta igenom den likgiltighetens mur, som byggts upp, framför allt i länder där valstånd härskar. Inte heller moralpredikningar, appeller från myndigheter eller chockterapi genom demonstrationer tycks längre nå dem, utan vilka en effektiv hjälp inte kan ges. Den enda – om också svåra – vägen är att vacka medvetandet hos så många människor som möjligt och att sedan skola deras lyhordhet så att de kan göra samvetets finaste tongångar

(Ovanstående är citat ur en nyutkommen bok, «Die Kunst mit dem anderen zu leben» av Theophil och Pierre Spoerri. Ny Värld i Bild återkommer med en recension.)

Omslagsbilden

Ost och vast mots i Caux

Modell för framtid

— Man kan inte vara i Caux utan att känna en väldig inspiration. Det arbete som pågår här är en modell för den framtida värld alla människor av god vilja strävar efter.

Det är en engelsk journalist och TV-man, Peter Jennings, som så sammanfattar sina intryck från sommarens världskonferens för moralisk uppbyggnad i Caux i Schweiz. Jennings har gjort sig känd för sina grundliga och vederhaftiga reportage från olika brannpunkter i den aktuella handelseutvecklingen i världen. Han gjorde sitt reportage från Caux på uppdrag av en av de stora internationella nyhetsbyråerna och av ett par kyrkliga engelska tidningar.

Peter Jennings, som bekänner sig som kristen, skriver inledningsvis i sin sammanfattande artikel från Caux att han som många andra kristna, på ett oriktigt sätt avfardat Oxfordgruppen och det program för en andlig och moralisk uppbyggnad, som inspirerats av Frank Buchman «Vi har varit förhasade i vårt omdöme».

— När jag först hörde talas om moralisk uppbyggnad, så viftade jag bort det utan att först ta mig tid och göra mig besväret att prova dess värde för mänsklighetens framtid, skriver Jennings.

— Det västerländska samhället befinner sig som vi vet på

ett sluttande plan mot undergång. Programmet för moralisk uppbyggnad kan inte bara hejda detta stortlopp utan också hjälpa till att återuppbygga en trott och krigsharjad värld, sjuk av våld, blodsutgjutelse och korruption, genom att förvandla människors hjärtan.

— När jag talat med människor från många av världens orosharar i moralisk uppbyggnads hogkvarter i Caux, så har det blivit en fruktanvärd verklighet för mig hur nära stupet mot ett tredje världskrig vi befinner oss. Fredsavtalen mellan nationer är inte annat än skärer en förändring i människors hjärtan.

— Man kan inte undgå att bli imponerad av den totala förpliktelse och den osjälviska hangivenhet man möter i Caux, fortsätter Jennings.

— Moralisk uppbyggnad är en renande styrka med en anda av glädje som når djupt in i människors hjärtan, och många människor från hela världen finner lakedom i den lugna atmosfären i Caux.

— Man kan inte besöka Caux utan att fångas av dess outrotliga vision. Man måste se detta internationella samarbete för att tro på det.

— Vem är det som håller i gången i Caux? Det gör alla de som samarbetar där. Varje besökare inbjuds att delta i ett arbets-

lag och hjälpa till med matlagning, disk, servering, tvätt eller stadning.

— Man slås ständigt av den rika fond av begåvning som finns i Caux. Människor från många olika nationer, kulturer och olika sociala bakgrunder möts som en familj med ett enda mål och en gemensam strategi.

Peter Jennings konstaterar att inom ramen för sommarens världskonferens har ordnats speciella konferenser för ungdom, för konstnärer, läkare, kyrkfolk, parlamentariker och industrifolk.

Han betonar att moralisk uppbyggnad är ett program och inte en organiserad rörelse. Det finns inget medlemskap och ingen organisationsapparat, bara en styrelse i varje land för förvaltning av egendom.

Han understryker till sist att programmet för andlig och moralisk uppbyggnad inte är något alternativ till den kristna kyrkan.

— Liksom varje annat program, som bygger på bristfulla mänskliga värderingar, har det sina svagheter och brister. Men jag är efter grundlig provning övertygad om att detta program har en betydelsefull roll att spela för att skapa förnyelse och försoning i en värld som är söndrad av fruktan, krig, hat, begär och bitterhet, slutar Peter Jennings.

Politik över partigränser

Inom ramen för sommarens världskonferens för moralisk upprustning i Caux samlades den 18—24 augusti parlamentariker och politiker från Europa, Asien och Afrika till en särskild konferens med temat «Frihet i dag»

På de schweiziska inbjudarnas vägnar talade nationalrådet W Sauser

— Moraliska normer måste komma i förgrunden för vårt arbete, betonade Sauser. Vi schweizare är stolta över vår frihet. Men det friaste demokratiska systemet tjänar till intet, om människorna utnyttjar det bara för egen fördel. Politisk frihet får inte bli en intradörr till korruption.

Den socialdemokratiske ledamoten av västtyska förbundsdagen Adolf Scheu berättade inför konferensen om hur medlemmar ur olika partier arbetat för att åstadkomma en moralisk kodex för förbundsdagen.

Liv och politik

— Denna idé var resultatet av ett tal som jag höll vid budgetdebatten i våras (refererat i Ny Värld i Bild). I detta tal uppfordrade jag oss alla, som bekänner oss som kristna i förbundsdagen, att visa detta i vårt sätt att leva och att sköta våra politiska uppdrag.

Scheu konstaterade att ett tjugotal tidningar hade kommenterat talet på ledande plats och att han fått hundratals brev från parlamentariker och andra

— Nu har kolleger från alla partier förklarat sig beredda att gå in för en ny anda i den tyska förbundsdagen. Jag tror att minoriteter med en positiv idé, i synnerhet de som söker Guds ledning, kan åstadkomma mer än de negativa minoriteter vi ofta är så rädda för.

Scheus kollega i förbundsdagen, ledamoten av oppositionspartiet CDU, Otto Wulff, talade tillsammans med Scheu från plattformen i Caux.

Som en kristen

— Jag står här som en kristen som försöker leva min tro. Jag tror det var riktigt att detta tal hölls. Det har haft en positiv inverkan på oss alla, förklarade Wulff.

I politikerkonferensen deltog också en grupp av brittiska riks- och kommunalpolitiker. John Pate, ledamot av grevskapsrådet i Sheffield, betonade nödvändigheten av att stå för sin övertygelse om vad som är rätt.

— Detta har fört mig in i kommunalpolitiken. Det är inte fråga om en privat angelägenhet utan om en kamp för att uppehålla den lag och ordning — även om det är impopulära lagar — utan vilka vi hamnar i anarki. Det gäller en kamp för friheten att handla efter vårt samvete och att avvisa diktatur. Det gäller frihetens och den parlamentariska demokratins sak, som är livsviktig för mitt land och för Europa.

— Och min erfarenhet är, tillade Pate, att vi får de vanliga människorna med oss när vi har den inre friheten att göra det som är rätt.

Bland deltagarna i sommarens Caux-konferens och i politikerkonferensen var också en rad talesmän för södra Afrika. Den 25 augusti, dagen för det dramatiska mötet på bron över Viktoriafallen mellan den rhodesiska regimen och ledningen för nationalistorganisationen ANC, talade från plattformen i Caux Alec Smith, son till den rhodesiske premiärministern, tillsammans med ANC-ledamoten, den afrikanske metodistpastorn Arthur Kanodereka.

— Man gör inte människor något gott när man hatar och sårar andra, yttrade Kanodereka, och fortsatte «Kristus dodades med våld. Det finns inget exempel på att Kristus använde våld mot andra. Det står ingensomhelst i Bibeln att vi måste gå våldets väg, om vi står på Guds sida.»

Beredda till offer

— Vi alla, vita och svarta, måste vara beredda att bringa offer som gör oss verkligen fria — fria från hat, begär, ångslan och fördomar. Det är den sanna friheten, sade Alec Smith. Vi måste ge upp vår stolthet och våra privilegier för att rädda hela vår kontinent. Det är vad Gud vill att vi skall göra. Min bön i dag är att Guds frid skall vila över Afrika i dag.

Krav på företagsledare

Vilka krav ställs på en företagsledare om han skall kunna fungera i dagens värld? Frågan stod i centrum före en speciell Caux-konferens under första veckan i september med deltagande av ett 80-tal företrädare för industri och näringsliv i Europa, Nord- och Sydamerika, Asien, Afrika och Australasien

En rad preciserade svar på konferensens centrala fråga om ett verkligt tidsenligt ledarskap inom industrin gavs i en diskussionsinledning av professor Klaus Schwab, föreståndare för European Management Forum i Genève, internationellt konferenscentrum på högsta nivå i dessa sammanhang

Prof Schwab gjorde en sammanställning i åtta punkter av de krav, som ställts på företagsledare under kvartseket 1950—75, och de krav, som kommer att ställas på företagsledare under det förestående fjärde kvartseket 1975—2000

De förstnamnda kraven under de olika punkterna återges här nedan i vanlig tryckstil, och kraven på företagsledarna under det närmaste kvartseket i kursivstil

1 Mater sin framgång i ökad omsättning

Ser sin framgång i formagan att behålla förändringen

2 Planerar på basis av sammanställda marknadsdata

Planerar på basis av förutsedda förändringar i den politiska, ekonomiska och sociala samhällsmiljön

3 Betraktar oönskade förändringar som störningar i planeringen, vilka måste klaras med krisatgarder

Ser i varje förändring en ny

mojlighet att dra nytta av, genom att använda nya idéer

4 Forsöker lösa ett problem genom att göra det abstrakt och reducera det till en norm, för att sedan handla teoretiskt

Betraktar bristande information som huvudorsaken bakom ett problem, och förbereder en lösning genom att samla in all relevant information

5 Utformar monstret för företagsledningen och personalpolitik utifrån kriterier på «ordning»

Är medveten om att förändringar och motsättningar i miljöförhållanden och även bland personalen omöjliggör ett likriktat monster för organisation och uppträdande Han söker i stället en ny och anpassad lösning i varje särskilt fall

6 Tankande, handlande, mänskliga relationer skall inriktas på stabilitet

Instabila, invecklade och kontroversiella lösningar måste accepteras

7 En nästan sakrosant tro på materiell framåtskridande och dess betydelse är grundvalen för hans känsla av meningsfullhet

Han är övertygad om att samhällstjänst inom ramen för de mångfaldiga ekonomiska, sociala, kulturella och politiska intressena måste vara drivkraft

Professor Klaus Schwab

ten i industri och näringsliv

8 En materialistisk arbetsmoral som kompromissar för framgångens skull

Individuell mänsklig vardighet, ärlighet i handlingar och mänskliga relationer

Världens valkomsthälsning till industrikonferensen framfördes av den schweiziska arbetsgivarrepresentanten hos ILO i Genève, Rudolf Huber-Rubel, och av fackförbundssekreteraren Otto Cadegg

Den senare understök att det galler att bygga upp en värld och ett näringsliv «dar motivet inte är fortjänst utan tjänande och dar ingen människa exploateras av någon annan»

— Politik, vetenskap, teknik, och även filosofier och ideologier har gjort vår värld oerhord komplicerad och alltmer

Forts s 14

Kulturkonferens i Caux:

Konsten en dörr till frihet

— Vi måste ge plats åt varje ny tanke och det innebar en ständig, aldrig avslutad vaxt. Vi behöver uppleva andens seger om och om igen, och det kan ske genom konstens makt. Bara den som vågar på nytt kommer att nå resultat. När en grupp människor som den här beslutar sig för att börja arbeta på ett annat sätt, så är det början till något nytt.

Det sade Egon Karter, teaterledare och dramatikerförläggare från Basel i Schweiz, när han formulerade sina intryck av vad som skedde under en augustivecka, då ett 60-tal kulturarbetare från 11 europeiska länder var samlade i Caux för att dryfta erfarenheter och uppgifter. Bland dem var skadespelare och författare, målare och musiker, textilkonstnärer, keramikere, journalister och filmfotografer. Den samlade rubriken för sammankomsten var 'konstnären (den skapande människan), Skaparen och världen'.

— Ett stort antal författare, film- och TV-producenter, teatrar och tidskrifter producerar alster som förgiftar världen, fortsatte Karter. Konsten är fri

liams, en av veckans initiativtagare. Vi vill använda vår konst till att på något sätt ta itu med vad som är fel i världen. Och man får särskild hjälp till det inom ramen för världskonferensen i Caux, därför att vi här dagligen konfronteras med de stora frågorna i Afrika, Asien och Latinamerika. Atmosfären har hjälpt oss att skarpskåda både konsten, världen och oss själva.

Kan konstnären verkligen ha något inflytande på världssituationen? Den frågan kom ofta upp under diskussioner och samtal.

— Ja, om inte han kan det finns det ingen som kan det,

Den engelske keramikern Michael Leach visar ett av sina fat för frv Molle Cecilie Major, Norge, Elisabeth Snellman, Finland, Victor Sparre, Norge, Gordon Brown, Australien och Walter Maas, Schweiz.

och måste förbli fri. Det är ett bud som gäller allt skapande, och detta skapande får inte kontrolleras eller missbrukas. Den enda möjligheten att avvarja dessa påtryckningar på konsten är att erbjuda något bättre och att sprida det som är gott, sant, äkta och enkelt.

— Som kulturarbetare sysselsätter vi oss mycket med situationen i världen, sade den engelske dramatikern Hugh Wil-

havede den norske konstnären Victor Sparre med stor övertygelse. Sparre är bl a känd för den fornyelse inom glasmåleriet i många norska kyrkor, som bara hans signum. Konsten kan bara skapas av den som är fri, fortsatte Sparre. Man kan kommandera någon till slaveri, men man kan bara ge någon friheten att vara konstnär. Problemet i världen är de totalitära tendenserna, att små grupper vill do-

minera hela nationer. Darfor ar de som sitter vid makten radda for all skapande aktivitet, for den utgor en fara for dem. De vill ha manniskor som inte tankar. Och nar ett helt folk forlorar sin sjal, da erbjuder sig den storsta chansen for en diktator att ta makten. For att halla sjalen vid liv kravs det naring, inte diktat. Det ar darfor som konsten ar den dorr genom vilken sjalen kan fly ut till friheten, sarskilt i en tid som var da individen utsatts for press fran alla hall. Sa hela fragan om konstens frihet ar forbunden med det viktigaste problemet i varlden.

utvecklingen och det ar ju konstnarernas och filosofernas uppgift att etablera varden, som gor det mojligt for politikerna att overhuvudtaget utfora sitt arbete.

Ett stort antal av deltagarna illustrerade sina meningar med forevisningar av egen konst. En tavelutställning öppnades i samband med konferensen. Nyskriven dramatik framfordes. De många musikerna gav ett par konserter, i vilka norsk musik representerades av pianisten Ruth Lagesen, en av Norges ledande Grieg-tolkare. Textilkonstnarerna Gerd Ekdahl, Goteborg, och Molle Cecilie Major,

levalasmyckena, som bygger på urgammal tradition, presenterades av Elisabeth Snellman, och en retrospektiv genomgång av den i år avlidne konstnaren professor Lennart Segerstråles två sista utställningar, båda prov på en sällsynt nygelstältningsformåga hos en man över 80.

Forbindelsen mellan aktheten i det personliga sanningssokandet och ansvaret att gora sina overtygelser kanda for omvarlden återkom i många uttalanden.

— Vad jag upplevt har i Caux och som gjort ett oforglomt intryck på mig ar vad jag kallar Gud, det ar Jesu Kristi kors på scenen, sade den franske skådespelaren och pantomimikern Michel Orphelin. Man kan bara uttrycka det som man sjalv upplevt. På en scen kan man bara vara. Om jag från scenen forsoker hjalpa manniskor att forandras sa beror det på att jag sjalv forsokt mig på detsamma i mitt eget liv. Att vara fri, vara mig sjalv, vara lycklig — det ar motsatsen till vad som ofta finns i våra pjaser.

— Jag har haft overtygelsen att skriva barnbocker, darfor att ens liv formas och bestams i hog grad redan nar man ar barn, sade den svenska journalisten och forfattarinnan Ingrid Yden-Sandgren. De flesta barn i Sverige idag laser serier, men de har inte mycket att lasa som ger dem lust att leva annorlunda. Så jag har skrivit en bok om den heliga Birgitta. Senare har vi också gjort en pjäs och en grammofonskiva på samma tema. Men det viktigaste ar hur man ar som manniska.

Ett forslag om en fortsättning av detta slag av sammankomster vann starkt gensvar bland deltagarna i kulturveckan i Caux.

I ett av de många informella samtalen deltar Jonathan Spary, violinist från England, Hugh Williams, engelsk dramatiker, Victor Sparre, norsk konstnar och Michel Orphelin, skådespelare från Frankrike.

Hugh Williams pekade också på att 'krisen sarskilt i de flesta vastliga lander har fått sådana proportioner att politikerna inte kan gora något åt den darfor att den ar ett resultat av materialism och sjalviskhet i generation efter generation av vanliga manniskor. Det har lett till inflationen, miljöförstoringen, den ekonomiska och sociala krisen vi befinner oss i. Vi måste vanda på den materialistiska

Oslo, berättade genom serier av diabilder om sin konst och syftet med den. Konstnaren Waldemar Lorentzon tecknade på samma sätt bilden av sin utveckling från sökande, osakerhet och tvivel fram till ett konstnarskap som fick sin huvudriktning genom en personligt och konstnarligt fornyande trosupplevelse. Finsk konst fick deltagarna intryck av ur två skilda aspekter. Ka-

Caux i när- bild

Minoritetsgrupper från olika kontinenter möts i Caux. Övan t.v. Visier Sanyu från Nagaland i nordöstra Indien, Arnold Crowchild, sarceeindian från Canada och Paul Anders Simma, same från Sverige

I de praktiska uppgifterna (har demonstrerat av några som arbetar i koket) utformas det samarbete som kan tillämpas inom familjeliv, industri och politik

300 ungdomar har deltagit i sommarens båda ungdomskurser. En arbetsgrupp i dramatik utarbetar sitt bidrag

Franska, amerikanska och engelska ambassadorer och ambassadråd från tre länder tar emot ungdomar från studiekursen i Caux vid ett studiebesök i Geneve

Med en utegrill välkomnas ungdom från 32 länder

Arthur Kanodereka med fru (ovan till höger) var några av de markanta profilerna av svarta och vita från södra Afrika Han tillhör ANC., det afrikanska nationalrådet i Rhodesia

En scen ur ett av de teaterstycken som gavs i Caux under sommaren

Storbritannien år 2000

I England, på väg mot år 2000 och mot ökande konflikter mellan klasser och raser finns det folk som lamnat likgiltigheten bakom sig och vill göra något åt att förbättra situationen. Bland dem är två londonfamiljer, Embleton och Richards. John Richards är fargad och kom till England från Västindien för nio år sedan, resten av hans familj har bott där i fem år. John driver en byggnadsfirma med sina två söner Miguel och Robert. Don Embleton är revisor, gift med Marie. De har en dotter.

Familjernas dottrar, Mary Embleton och Gaby Richards, var skolkamrater, de blev också länken mellan de två familjerna. Som ett resultat av denna kontakt skrev fru Embleton ett skådespel om Storbritannien och de rasgrupper som bor där,

hon kallade det «Britain 2000» (Storbritannien år 2000). Hon förklarar själv varför hon skrev pjesen: «Jag gjorde det inte för att förändra immigranterna utan för att förändra engelsmannen. Meningen är att pjesen ska ändra på allmänna opinionen.»

Don och Marie Embleton berättar om bakgrunden till skådespelet — I Storbritannien finns nu 2,5 miljoner invandrade, de flesta av dem från Västindien. Många bor i särskilda distrikt i London och Birmingham, det är också där som de allvarigaste invandrarproblemen finns. I Brixton, en stadsdel i London med ca 60 000 människor, finns 1500 ungdomar som lamnat sina hem och driver omkring på gatorna. De måste stjäla för att leva, de blir mer och mer förbittrade och ut-

Familjen Singh representerade indierna i pjesen

frysta av samhället. Inrikesministern säger att han ser mycket allvarligt på de här problemen.

Västindierna hamnar redan i början i underläge gentemot sina engelska landsmän. Deras språk skiljer sig avsevärt från engelskan vilket ger barnen ett handikapp i skolan och gör att de ofta hamnar på efterkalken. När de sen ska söka jobb har det svårt att kunna konkurrera om platserna. De stora problemen som den brittiska ekonomin har idag betyder att fler och fler blir arbetslösa, även har det drabbat västindierna som drabbas hårdast.

Många är också exemplet på intelligenta och kunniga invand-

Marie och Don Embleton spelade «sina» roller i Caux

rare som nekas platser pga sin hudfarg «Vi har strikta lagar mot rasdiskriminering men trots det finns det många fall som aldrig rapporteras», säger Don och Marie Embleton De fortsätter «Det är en nastan omedveten overlagsenhet som vi praktiserar Det är en baksmälla av vår imperialism Fastän vi lamnat våra kolonier har vi inte lamnat vår imperialistiska attityd Det är vad britterna inte förstår »

Två familjer

'Storbritannien år 2000' handlar om två familjer i en industristad i England, den ena brittisk den andra en invandrarfamilj från Västindien Sonen Jonathan i den västindiska familjen nekas ett jobb pga sin hudfarg Han blir förbittrad, lamnar sitt hem och ansluter sig till ett gäng Senare sker ett vapnat bankrån i stan och en ung flicka, som av en handel-

se befinner sig på platsen, dödas av ett skott som en av rånarna avfyrar Flickan råkar vara dottern i den andra familjen i dramat, familjen Holman Det visar sig att den som skjutit ner henne var Jonathan Under dessa omständigheter kommer de båda familjerna i kontakt med varandra

Man får sedan följa vad som sker med familjerna Holman och Roberts Centrum för handlingen är hela tiden den tragiska början på skådespelet Bland annat visar det sig att direktören som nekat Jonathan det arbete han sökte och egentligen borde ha fått, var Holman

Slutdramat utspelas efter det att Jonathan släpps fri från fängelset där han suttit i 20 år Han är då övertygad om att den enda vägen är att slå sönder det samhälle han lever i och som domineras av den vite mannen Men under de 20 år som gått har familjen Roberts fått

ett flertal vänner som kommit till Storbritannien från Afrika och Asien, dem träffar Jonathan när han kommer hem, och dessutom Holmans Dar i vardagsrummet hos familjen Roberts börjar froet till något nytt att synas, det är Storbritannien år 2000, sadant det kunde vara

En engelsk journalist som besökte Caux i somras på uppdrag av AP och ett flertal engelska tidningar för att skriva om moralisk upprustning, skrev detta om skådespelet «Av speciellt intresse var en foreställning av 'Britain 2000', ett starkt och utmanande nytt skådespel baserat på verkliga livserfarenheter av rashat i Storbritannien Det har varit ett skådespel som varenda en i Storbritannien borde försöka se därför att detta skådespel har ett budskap för oss alla, som lever i ett mångrasigt samhälle som vårt »

Hakan Ahlman

Familjen Richards är västindiska immigranter i England

Fördjupad kvinnoroll

Under det s k kvinnoåret 1975 har kvinnorollen i det moderna samhället debatterats mer än någonsin Också under sommarkonferensen i Caux, där modeller för ett nytt och friskare samhälle genomtanks och praktiseras, har frågan tagits upp

Finns det en genuin kvinnoroll? Vad menas med en fri kvinna? Har världen behov av ett fördjupat moderskap?

NViB återger här några tankar, som framfördes vid en sammankomst i Caux av en ung svenska

Det som jag uppskattar hos en del av de mest hogrostade kamparna för kvinnofrigörelsen, sådana som Suzanne Brogger, Erica Young och Simone de Beauvoir, är deras beslutssamhet att finna något bättre än dagens tolkning av de traditionella konsrollerna De av oss som i första hand vill bevara och försvara status quo kommer att förlova, tror jag

Jag är ganska trott på att diskutera om man ska göra lika mycket hushållsarbete som kvinnor etc, trots att denna fråga i många fall är väldigt viktig Men jag tror inte att det är här det djupaste problemet ligger

Barn tar sitt liv

Nu kommer jag att säga något som inte overtygar någon publik Jag kommer att tala delvis utöver min egen erfarenhet Det finns barn i Sverige

idag som tar sitt eget liv därför att de genomskådar för mycket av det liv som levs omkring dem Man behöver inte prova på allt idag för att förstå, liksom den 14-årige pojken som jag kanner, som begick självmord därför att han förstod för mycket Själva har jag sett någonting i andra och erfart ett ljus i livet, någonting som gör att jag *vagar* leva, vågar tanka framåt och vågar ALSKA

Jag är 25 år, ogift, har inget speciellt förhållande till en man, har inga barn — ändå kommer jag att tala om dessa saker

Kvinnans hemlighet

Vi vet inte vad det är att vara kvinnor nu längre Vi tror att den nya rollen som vi langtar efter har att göra med avskaffandet av vår största uppgift En kvinna äger en kunskap som kommer av att hon bar på en hemlighet Alla kvinnor bar på förståelsen av vad det kostar att bara fram liv — fysiskt liv, men därför också andligt liv Vad det kostar att bara fram nytt liv i gamla kroppar — pånyttfödelse i gamla människor

Kvinnlig värme stryps i Sverige idag Den stryps i takt med barnafödandets minskning och aborternas ökning Den djupaste orsaken till denna utveckling ligger i motiven bakom den Vi vill inte vara fysiska modrar idag därför att vi inte vill vara

andliga modrar Vi alla, kvinnor och män, ogifta och gifta, har slutat att vara andliga modrar och fader Slutat att skapa nytt liv i gamla kroppar Vi har förintat glädjen och glömt möjligheten av nytt liv i gamla själar

Omsorgen om «de utstötta» i vårt valfardssamhälle, gamla, sjuka, arbetsodugliga, är systematiskt organiserad av vår valfardsstat Jag är mycket stolt över och tacksam för socialvården i mitt land, men om institutioner ska *ersätta* vår individuella, medmänniskliga omsorg i stället för att vara ett *komplement* till den, tror jag inte att det är något framsteg

Vad har detta att göra med kvinnans roll? Det kostar inte mindre att bara fram ett barns fulla liv, d v s både fysiskt och andligt liv, än att bara fram *andligt* liv i gamla varelser Men vi har utslutit det osjälviska givandet Vi är i opposition mot några av de mest grundläggande livslagarna

Upptagen av barn

Från att jag var 21 år till jag var 24 påtog jag mig att ta hand om två barn Föräldrarna lamnade dem i fem månader, en 4-årig och en 7-årig flicka, i mina händer Jag skulle aldrig av mig själv valt den uppgiften vid den tidpunkten i mitt liv, då jag var mycket upptagen av att utveckla mig själv Men jag upptäckte att det finns inget

Kort nytt

LIVERPOOL

Ride, Ride! heter en musikal om John Wesleys liv Alan Thornhill har skrivit texten och Penelope Thwaites står för musiken Vid den engelska metodistkyrkans årskonferens i Liverpool rapporterade dramakomiteens sekreterare pastor Leslie Marsh att musikalen under 1976 kommer att uppföras i olika delar av England och i Londons West End av professionella skådespelare Storre delen av de medel som behövs för att sätta igång produktionen har redan insamlats

LONDON

En appell från 300 engelska arbetare var förstasidesnyhet i londontidningen *Daily Telegraph* den 1 september Under rubriken «Appell från verk-

stadsgolvet radda England» rapporterar tidningen att appellen «syftar till att uttrycka den tysta majoritetens mening De flesta av de 300 arbetare från Midland De vill samla stöd från hela nationen för Mr Wilsons appell om 'ett år för England i stället för ett år för oss själva'»

Ordförande för de 300 är Albert Ingram Han arbetar i British Leyland och har tagit en aktiv del i industrikonferenserna i Caux

FIJI

I huvudstaden Suva samlades representanter för ostanten Fijis fem raser och tre religioner för att se en serie av moralisk upprustnings dokumentfilmer från Asien och Afrika

som gör oss mer trångsynta och underutvecklade än att bara välja de uppgifter och den träning som vi tror utvecklar oss mest De tre åren har varit med om Det är en verklig tillfredsställelse att behövas så mycket att det faktiskt inte finns tid att tanka på sig själv Detta givande måste vara den verkliga meningen med livet Att uppföstra och ta hand om barn krävde en osjalviskhet och kärlek som jag aldrig förr hade varit tvungen att ge Men det fick mig att tanka, att kanske detta är ett grundvillkor i förhållandet till *alla* människor och hos *bada* konen förutsättningen för aktenskapet och för samhällets framtid

Själv komma fram

Jag har upptäckt att det finns lust till dominans och kontroll i mig, som gör att jag kan trycka ner andra för att själv komma fram Jag har använt min kvinnliga intuition och in-

sikt för min egen framgång Allt detta är farligt starkt i mig Jag tror inte det går att bara pressa ner det Jag tror heller inte att allt detta är nog för att göra mig till den fria kvinna som jag vill vara

Inte det lättaste

Betyder naturligt och normalt liv att göra det som är lättast för oss? Jag tror inte det Harmoni — vad är det? Vi är skapade med motstridande krafter inom oss Att låta egenviljans alla krav och begär genast bli mattade är inte att vara harmonisk Men att inse och känna all längtan och alla krafter inom mig och sen rikta in dem på det högsta — det är människans vardighet — vardigheten och harmonin hos en fri man eller kvinna

Kärlek som förpliktar

Endast kärleken kan tygla min själviska ambition Otil-

fredsställd ambition är ofta ett tecken på oanvänd kärlek i mig Jag menar inte «föralskelskärleken», «dockskapskärleken», som vi luras tro att hela livet handlar om Jag menar kärlek som en *förpliktelse* och ett arbete Ett arbete att utvidga mitt hjärtas väggar Denna kärlek är kanske en utopi Det är få som tror på den längre Men jag tror att vi snart kommer att tro på den, därför att det finns inget mer kvar att hämta ut ur den kärleksreservoar vi använder Vi har sugit ut allt ur den «Vi försöker ge den lilla kärlek vi har till vår sångpartner, men vår kärleksreservoir är tom», som en flicka sa till mig

Kallan finns i Gud

Kallan till den kärlek som jag kallar förpliktelse och arbete, den kärleken som vi alla torstar efter, finns i Gud

Eva Masen

Tyskt lärarpar

Ett ungt lärarpar, Volker och Laura Steingruber från Rechberg i Västtyskland berättade inför världskonferensen i Caux vad vistelsen där betytt för att lösa problemen i deras aktenskap och ge dem en gemensam livsuppgift

Volker Steingruber

Vi har varit gifta i cirka fyra år och vårt aktenskap ingicks under påtryckning från våra föräldrar. Vi båda var vid den tiden så svaga att vi inte kunde dra oss undan trycket. Vårt aktenskap blev ett fyraårigt småkrig. Särskilda förebilder från den ene till den andre tillhörde dagordningen, och vi visste precis var den andre hade sina svaga punkter. Ingen av oss tog den andre på allvar och aldrig gav vi varandra det personliga värde var och en faktiskt har.

Det drojde länge innan jag antligen kom hit till Caux. I början var det mest en övertalning från min fru men slutligen mitt eget beslut. Egentligen var det nog jag som var orsak till småkriget hos oss.

Idag på morgonen har vi två bestamt ett mål för oss och det är att sätta Guds allmakt i första rummet och göra Hans vilja. Hadanefter betraktar vi vårt aktenskap som en enhet.

Vi är båda lärare och i samband därmed gäller vårt beslut också en insats för barn och ungdomar i Tyskland. Vi vill inte att de ska bli offer för själviskhet och bekvämlighet. Vi tror att familjen är grundlaget för en nation och att det är i familjen som de avgörande

beslut fattas för ett folks framtid. Utifrån detta satsar vi.

Laura Steingruber

För att förverkliga vårt mål har vi här i Caux beslutat att hyra en ny och betydligt större våning. Tyvärr flyttade vi in i vår nuvarande lägenhet så sent som i julas. Men nu önskar vi använda vårt hem som ett slags samlingsplats, ett öppet hus till vilket vem som helst kan komma.

Ake Edstrom delger tankar vid ungdomskursen

Ung svensk

Deltagarna i sommarens ungdomskurser vid världskonferensen i Caux fick som en av sina sista uppgifter före avslutningen att summera sina erfarenheter från de tio kursdagarna och från vistelsen i Caux.

Ake Edstrom från Glommerstrask — för första gången i Caux — gav följande svar

Krav på

Forts från s 5

upphöjt människans ande till måttstock för tillvaron och till högsta lag. För att andra denna situation behöver vi en helt ny syn — ett sökande efter Skaparens plan och vilja för att finna de riktiga motiven, betonade Rudolf Huber-Rubel.

Bland initiativtagarna och diskussionsinledarna vid konferensen kan nämnas Frederik Philips, styrelseordförande i Philipskoncernen, Holland, Neville Cooper, administrativ chef för Standard Telephones & Telegraph Ltd, London, Gerrit A. Wagner, chef för det hollandska Shell-bolaget, och prof. Fridtjof Frank Gundersen, Norge.

1/ — Jag har lärt mig att det faktiskt finns människor som ger sig in och kämpar för en sak de tror på — när de flesta är passiviserade,

— betydelsen av att ha en stilla stund varje morgon, med papper, penna och Bibeln i hand,

— att inte förblita mig på att andra människor ska ta initiativ, utan om jag känner kallellsen, handlar jag i förtrostan på Herren,

— Insikten i mitt inre liv har ökat. Jag har tex ytterligare upptäckt min självcentrering, och vad mina stora själviska ambitioner att nå en viss samhällsställning och status kan få för konsekvenser.

2/ Min del i att hjälpa människor till rätta med sina problem består bl a i att uppförande och kärleksfullt ta mig an individer som jag ser behöver hjälp. Visa dem på vad jag funnit, berätta om mina negativa och positiva erfarenheter.

ACEROLA PLUS Naturligt C-vitamin

från Acerola Korsbar, Nypon, Svarta Vinbar och Paprika

Acerola Plus tillverkas i tropikerna Acerola Korsbar växer i Västindien Frukten är 28 gånger rikare på C-vitamin än apelsin

Redan 1945 lade professor Asenjo fram de vetenskapliga bevisen om fruktens enastående höga C-vitaminhalt

ACEROLA PLUS säljs som tabletter och instantdryck i HALSKOSTAFFARERNA

Goda tuggbara tabletter i förpackningar om 50 st, 100 st, 250 st och 750 stycken C-vitamin-halt 100 mg per tablett Finns även i starkare dosering 300 mg och 500 mg per tablett

Som instantdryck osotad 2000 mg per tesked och sotad 1000 mg per tesked

JUST NU SALJS ACEROLA PLUS om 40 tabletter och 100 tabletter på TREVLIGT PRESENTGLAS
Pris 40 st 8 90 — 100 st 15 70

IMPORT Naturprodukter Storgatan 4 - 703 61 Örebro, tel. 019/18 33 60
Även postorder expedieras — om inte Acerola Plus finns på er plats

Civilingenjör
Lennar Sjögren
Trossnäs gård
S-660 52 ÅRSVALLA
Sverige

BÅTPLANER?
Rådfråga
Båt-PONTUS
Goteborgs
Frihamn
Tel: 031-51 07 04

Båt
PONTUS